

**IBN ARABI (ABENARABI DE MURCIA), CALDERÓN DE LA BARCA,
RAMON LLULL, MAESTRO ECKHART, MIGUEL DE MOLINOS,
SAN JUAN DE LA CRUZ, SANTA TERESA DE JESÚS,
ANGELUS SILESIIUS Y JACINT VERDAGUER**

EL TEMPLO VACÍO

DIRECCIÓ:

Brenda Escobedo i Lluís Homar

DRAMATÚRGIA:

Brenda Escobedo

AMB: **Lluís Homar**

QUARTET VOCAL:

Manon Chauvin

Gabriel Diaz

Pablo Acosta

Lluís Frigola

IL·LUMINACIÓ:

Pedro Yagüe

MÚSICA:

Música coral de J.S. Bach

DIRECCIÓ MUSICAL:

Xavier Albertí

**1 única setmana
del 13 al
18 de febrer**

CNTC

2 3 / 2 4

FITXA

Autoria **Ibn Arabi (Abenarabi de Murcia), Calderón de la Barca, Ramón Llull, Maestro Eckhart, Miguel de Molinos, San Juan de la Cruz, Santa Teresa de Jesús, Angelus Silesius i Jacint Verdaguer**
Dramatúrgia **Brenda Escobedo**
Música: **Música coral de J. S. Bach**
Direcció: **Brenda Escobedo i Lluís Homar**
Direcció musical: **Xavier Albertí**

Intèrpret **Lluís Homar**
Quartet vocal **Manon Chauvin, Gabriel Díaz, Pablo Acosta i Lluís Frígola**

Il·luminació: **Pedro Yagüe**

Ajudantia de direcció: **Yolanda de la Hoz**

Assessoria de paraula: **Vicente Fuentes**

Caps tècnics del teatre: **Sergi Lobaco i Raúl Martínez**

Alumnes en pràctiques:

Cristina Martínez i María Alejandra Rayo

Màrqueting i comunicació: **Teatre Romea**

Aplicacions gràfiques: **Santi&Kco**

Primera representació al **Teatre Romea**

el 13 de febrer de 2024

Espectacle en **català i castellà**

Durada: **65 minuts**

Agraïments: **Ramón Andrés i Lluís Guarner**

És una producció de

Compañía Nacional de Teatro Clásico (CNTC)

SINOPSI

El muntatge recorre alguns dels textos capdavanters de la literatura mística espanyola que, en paraules de Lluís Homar, codirector i intèrpret, *“es construeix amb la digestió d'altres tradicions místiques presents al nostre país, especialment la jueva i la musulmana. A aquesta suma de tradicions cal incorporar tota la tradició teològica que la cultura europea provoca al llarg de l'acceptació de la seva arrel cultural judeocristiana”*.

TEXT DE PRESENTACIÓ

Vivimos unos tiempos que parece que han asumido definitivamente el materialismo o el consumismo como centro de nuestras vidas. Pero sólo lo parece.

Asistimos constantemente a las pruebas que nos remiten insistentemente a nuestra necesidad de conocer en profundidad el alma humana, aquello que de trascendente persiste en nuestra peripecia vital. Necesitamos que la cultura, el arte, el amor o quizá una idea de lo trascendente eleven esa peripecia que es nuestra vida.

Dentro del inmenso patrimonio literario que atesoramos tenemos muchos preciados elementos que nos pueden ayudar a sensibilizar esas inquietudes.

La literatura mística española se construye con la digestión de otras tradiciones místicas presentes en nuestro país, especialmente la judía y la musulmana.

A esa suma de tradiciones hay que incorporar toda la tradición teológica que la cultura europea provoca a lo largo de la aceptación de su raíz cultural judeocristiana.

En suma, una literatura llena de abismos, esperanzas, anhelos, sensibilidades o heridas que podremos encontrar en nuestro Templo vacío.

Lluís Homar

LA COMPAÑÍA NACIONAL DE TEATRO CLÁSICO

La Compañía Nacional de Teatro Clásico és una unitat de producció de l'INAEM (Instituto Nacional de la Artes Escénicas y de la Música) que depèn del Ministerio de Cultura y Deporte.

Creada per Adolfo Marsillach el 1986, és la institució de referència en la recuperació, preservació, producció i difusió del patrimoni teatral anterior al segle XX, amb especial atenció al Segle d'Or i la prosòdia del vers clàssic.

Al llarg de la seva història la Compañía ha dut a terme més d'un centenar de produccions que han viatjat no només per tot l'Estat espanyol, sinó també per molts llocs d'Europa i Amèrica, consolidant-hi la voluntat de difusió del nostre patrimoni dramàtic.

Lluís Homar dirigeix la Compañía des del setembre del 2019. Anteriorment va ser dirigida per Adolfo Marsillach, Rafael Pérez Sierra, Andrés Amorós, José Luis Alonso de Santos, Eduardo Vasco i Helena Pimenta.

PARAULES DE LA CODIRECTORA I DRAMATURGA

El corazón acoge cualquier forma El viaje hacia el interior no tiene estatuto ni medida

El templo vacío es un espectáculo que muestra la diversidad de voces y la riqueza poética del fenómeno místico a través de los siglos en la Península.

No quisimos inventar una historia que sirviera de pretexto para unificar a los autores. Sencillamente, elaboramos un texto que pudiera contar un tema medular de la mística a través de algunos de sus grandes exponentes.

El templo vacío gira en torno al vaciado del ego para ser receptores y donantes de amor. Con *templo vacío* nos referimos al alma, limpia y desocupada de miedos y vanidades, y también al teatro, que es, en su pureza, espacio y palabra. Todo el concepto artístico de este espectáculo se vincula al camino espiritual, a la experiencia profesional y a la sensibilidad personal de Lluís Homar. Sin más artefactos, conoceremos el misticismo a través de su voz, llegando, a través de los místicos, a conocerlo a él.

Los textos de los poetas que hemos elegido giran en torno a esa verdad universal que es el cultivo del amor en el alma, la armonía con uno mismo y la unión con el todo. Cada uno de ellos, sin embargo, desvela una expresión artística y en su personal camino espiritual encontramos que el viaje hacia el interior no tiene ni estatuto ni medida. De ahí que las vidas de San Juan, de Santa Teresa, de Miguel de Molinos, de Ramon Llull y de Jacint Verdaguer estén fatalmente marcadas por la autoridad eclesiástica, que consideraba un problema que se convirtieran en ejemplo para sus semejantes. Libres y disidentes, pero también sujetos a sus principios y respetuosos de una elevada espiritualidad, en sus textos nos revelan que el amor trascendental empieza y acaba con el conocimiento de uno mismo. Con su vida y con su arte se amplía nuestro ámbito espiritual y se reinventa nuestra lengua.

La mística es un fenómeno poético y filosófico universal. El camino espiritual no es exclusivo de una religión ni de un tiempo; el corazón acoge cualquier forma, como dice Ibn Arabi de Murcia.

Nuestro propósito es dar a conocer este legado intemporal para saber que nuestros poetas místicos nos facilitan el camino para conocernos a nosotros mismos. Confiamos en que con *El templo vacío* se limpie la mente, se transparente el espacio y, con la iluminación de la poesía, se eleve nuestro espíritu.

Brenda Escobedo

BRENDA ESCOBEDO

Dramaturga i codirectora

Filòloga i dramaturga d'origen mexicà. Resideix a Espanya des del 2010. És doctora en Estudis Teatral per la Universitat d'Alcalá.

Ha col·laborat des del 2011 amb el director, actor i acadèmic José Luis Gómez amb dramaturgies per a la Reial Acadèmia Espanyola (*Cómicos de la lengua* y *La lengua navega a América*), per a la Compañía Nacional de Teatro Clásico (*La Celestina*) i per al Teatro de La Abadía (*Mio Cid*).

Ha treballat com a dramaturga amb el director Ernesto Arias (*La enfermedad de la juventud* de Ferdinand Bruckner, *Dos nuevos Entremeses* de Miguel de Cervantes, *El animal de Hungría* de Lope de Vega y *El hospital de los locos* de José de Valdivieso). Ha signat la versió de *Nekrassov* de Jean Paul Sartre, sota la direcció de Dan Jemmett.

És autora de les dramaturgies i de la direcció d'escena d'*El diablo mundo* de José de Espronceda i *La tumba de Keats* de Juan Carlos Mestre.

És autora de la dramaturgia de *La casa de los celos* de Miguel de Cervantes, dirigida per Ernesto Arias (dins del projecte "*Dramaturgo invitado*" de la Fundació Juan March).

LLUÍS HOMAR

Codirector i actor

Els seus inicis al teatre es remunten al 1974 quan va participar en el muntatge *Otel·lo*, sota la direcció d'Àngel Carmona, i un any després amb el grup de Teatre Escorpio a *Terra Baixa*, dirigida per Josep Montanyes, i *Quiriquibú*, dirigida per Fabià Puigserver i Guillem -Jordi Graells.

El 1976, juntament amb altres actors, va fundar la Societat Cooperativa del Teatre Lliure de Barcelona, on va treballar durant anys ininterrompudament (sent el seu director artístic entre 1992 i 1998) i participant en més de trenta espectacles.

En la mateixa dècada va començar a intervenir a la televisió, debutant poc temps després al cinema amb *La plaça del Diamant* (1982), una pel·lícula coprotagonitzada per Sílvia Munt.

A la gran pantalla Homar ha exercit molts papers, els més destacats són la seva participació a *La mala educació* (2004) i *Los abrazos rotos* (2009) de Pedro Almodóvar, *Los Borgia* d'Antonio Hernández i a la pel·lícula de ciència ficció *EVA* (2011), de Kike Maíllo. L'any 2006 va rebre el Premi Nacional de Catalunya per la seva interpretació a *L'home de teatre* i l'any 2015 el Max al millor actor pel monòleg *Terra Baixa*. Al llarg de la seva trajectòria ha treballat amb els directors Mario Camus, Vicent Aranda, Pilar Miró, Gerard Vera, Agustí Villaronga, Pau Freixas o Montxo Armendáriz.

A la televisió destaquen les seves intervencions a les sèries *Àngels* i *Sants* o *Motivos personales, 23-F: el día más difícil del rey* (2009), pel·lícula que rep el Premi Ondas a la millor minisèrie de televisió el 2009 i alhora rep el Premi de l'Acadèmia de Televisió al Millor Actor, *Hispania, la leyenda* i *Imperium, Gran Hotel* i *Bajo sospecha*.

En els darrers anys ha interpretat el monòleg *La nieta del señor Linh*, dirigit per Guy Cassiers i els muntatges *Cyrano de Bergerac*, dirigit per Pau Miró; *Ricard III* i *El professor Bernhardt*, dirigits per Xavier Albertí; i *Las brujas de Salem*, dirigit per Andrés Lima.

A més, ha dirigit obres d'autors clàssics i contemporanis: *Las Bodas de Fígaro* de Caron de Beaumarchais, *El arte de la comedia* de Eduardo de Filippo, *Paradero desconocido* de Kressmann Taylor, *Luces de Bohemia* de Valle-Inclán, *Hamlet* de William Shakespeare, *Zowie* de Sergi Pompermayer, *Los bandidos de Schiller*, *La historia de un soldado* de Stravinsky-Ramuz, *El tiempo y la habitación* de Botho Strauss, *El gorro de cascabeles* de Pirandello y *Pepita Jiménez* de Albéniz, entre d'altres.

A la seves labors interpretatives, de direcció, de gestió i de producció, s'hi suma la dedicació pedagògica. En els darrers anys ha impartit cursos i tallers d'interpretació a l'Escola Universitària ERAM de Girona, Escola Superior d'Art Dramàtic de Barcelona, Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia, Barcelona i La Bobina, Escola de Teatre de Barcelona.

Des de l'1 de setembre del 2019 és director de la Compañía Nacional de Teatro Clásico. Ha protagonitzat els muntatges *El príncipe constante*, de Calderón, amb direcció de Xavier Albertí, *Antonio y Cleopatra*, de Shakespeare, amb direcció de José Carlos Plaza. Ha dirigit *La comedia de maravillas*, de Ramón de la Cruz / Lluïsa Cunillé, y *Lo fingido verdadero* y *La discreta enamorada*, de Lope de Vega.

XAVIER ALBERTÍ

Director musical

Músic, compositor i director d'escena. Ha estat director artístic del Teatre Nacional de Catalunya entre el 2013 i el 2021. Titulat superior en Direcció Escènica per l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona i la Universitat Autònoma de Barcelona.

Des del 1996 i fins al 1999 va dirigir el Festival d'Estiu de Barcelona Grec, des del 2004 fins al 2006 va dirigir l'àrea de creació de l'Institut Ramon Llull. Va ser director de serveis culturals de l'Institut del Teatre de Barcelona on també va ser docent i coordinador pedagògic del Conservatori Superior de Dansa. També ha estat docent de l'Obrador de la Sala Beckett (taller d'estiu a Argelaguer), de la Universitat d'estiu Menéndez Pelayo, de la Universitat de Girona i de la Universitat de Lleida.

Durant els anys de formació, va realitzar estudis de piano i de composició musical amb Lluís de Pau, Cristobal Halffter, Tomàs Marc, Helmuth Lachenmann, Carmel Bernaola, Armant Gentilucci o Karl-Heinz Stockhausen. Té composicions estrenades a diversos Festivals de Música Contemporània.

El 2007 va treballar conjuntament amb Pere Portabella i Carles Santos al guió de la pel·lícula *Die Stille vor Bach (El silenci abans de Bach)*. Aquest mateix any va dirigir el recital de poesia catalana amb Lou Reed, Laurie Anderson i Patti Smith, dins de la mostra de cultura catalana de Nova York *Made in Catalunya* al Baryshnikov Art Center. El 2008 va fundar amb Lluïsa Cunillé la companyia La Reina de la nit.

A la Companyia Nacional de Teatro Clásico ha dirigit *El burlador de Sevilla* atribuïda a Tirso de Molina (2022); *Caravaggio, Vermeer y Velázquez* (2021); *El príncipe constante* (2021) i *El gran mercado del mundo* (2019), ambdues de Calderón de la Barca.

Entre els seus treballs com a director d'escena destaquen: *Ramón del Valle-Inclán* (Teatro Español, 2023); *El cos més bonic que s'haurà trobat mai en aquest lloc* (Temporada Alta i Teatre Romea, 2022); *Els homes i els dies* (TNC, 2022); *El abrecartas* (Teatro Real, 2022); *Temps salvatge*, de Josep Maria Miró (TNC, 2018); *Balena blava*, de Victòria Szpunberg i Raquel García-Tomás (TNC, 2018); *Islàndia*, de Lluïsa Cunillé (TNC, 2017); *Ricard III*, de William Shakespeare (TNC 2017); *El professor Bernhardt*, d'Arthur Schnitzler (TNC, 2016); *L'empestat*, de Jordi Oriol (Temporada Alta, 2015); *L'hort de les oliveres*, de Narcís Comadira (TNC, 2015); *L'eclipsi*, òpera d'Alberto García Demestres, versió lliure de l'obra de P. Zarzoso (TNC, 2014); *Terra de ningú*, de Harold Pinter (TNC, 2013); *Wow*, d'Alberto García Demestres (Festival Perelada 2013); *Com dir-ho*, de Josep Maria Benet i Jornet; *Zoom*, de Carles Batlle; *Jo Dalí*, òpera de Xavier Benguerel; *Dues dones que ballen*, de Josep Maria Benet i Jornet o *Vida privada*, adaptació de la novel·la de Josep Maria de Sagarra; *Al cel, un oratori per a Jacint Verdaguer*, de Narcís Comadira; *El Bordell*, de Lluïsa Cunillé; *Soterrani*, de Josep Maria Benet i Jornet; *El mal de Holanda*, de Paco Zarzoso (Estrenat al Festival VEO de València la temporada 2008); *La caiguda d'Amlet (o la caiguda de l'H)*, de Jordi Oriol Assajant; *Pitarra*, obra de creació de Xavier Albertí i de Lluïsa Cunillé; *El dúo de la africana*, creació de Lluïsa Cunillé i Xavier Albertí (Temporada 2007); *Crónica sentimental de España*, a partir de l'obra homònima de Manuel Vázquez Montalbán; *Tennessee*, basat en textos de Tennessee Williams (2006); *Sangre lunar*, de José Sanchis Sinisterra (estrenat al Centro Dramático Nacional); *PPP*, sobre l'obra de Pier Paolo Pasolini; *De Manolo a Escobar*, de Marc Rosich; *L'home de teatre*, de Thomas Bernhard; *Boris Vian, constructor d'imperis*, sobre l'obra de Boris Vian o *Mestres antics*, de Thomas Bernhard (producció del Teatre Romea i versió en castellà estrenada al Centro Dramático Nacional).

MANON CHAUVIN

Quartet vocal

Soprano de nacionalitat francesa, Manon Chauvin ha realitzat els seus estudis al Conservatori Nacional de Mèxic i l'Escola Superior de Cant de Madrid. Posteriorment, desenvolupa la seva carrera al camp de la música antiga col·laborant amb reconegudes agrupacions com La Capella Reial de Catalunya, La Cetra Barockorchester & Vokalensemble Basel, Musica Ficta, Opera Omnia, Nereydás, Hippocampus, etc. amb els quals ha participat en nombrosos festivals a Europa i Amèrica Llatina.

Com a solista ha protagonitzat l'estrena absoluta de l'òpera contemporània *Un tiempo enorme*, de Jorge Fernández Guerra, Premi Nacional de Música en composició el 2007. *Mater* de Boccherini i Pergolesi, *Messe in h-Moll* i *Johannes-passion* de Bach. Ha actuat a les òperes de Mozart *Le nozze di Figaro* i *Don Giovanni*, així com a *Dido & Aeneas*, *The fairy queen* i *The indian queen*, de Purcell. Va interpretar el paper de Brúixola a la sarsuela barroca *Vendado es amor, no es ciego* de J. de Nebra i *Orfeo en Jasón, o la conquista del vello cino* de C. Brunetti.

De la seva discografia cal destacar la *Juditha Triumphans* (2019) d'A. Vivaldi (dir. Jordi Savall) i altres enregistraments dedicats a la recuperació del patrimoni musical espanyol com el *Rèquiem* (2019) de J. de Nebra amb *La Madrileña* (dir. José Antonio Montaña), *El Rèquiem* de Tomàs Luís de Victoria (2017) amb el grup Musica Ficta (dir. Raúl Mallavibarrena), *Villancicos a San Lorenzo del Padre Antonio Soler* amb la Camerata Antonio Soler (dir. Gustavo Sánchez) i un monogràfic dedicat a Alonso Lobo, *Lobo: sacred vocal music* (2019) amb el Coro Victoria (dir. Ana Fernández-Vega).

LLUÍS FRIGOLA

Quartet vocal

Comença els seus estudis de piano als 6 anys al seu poble natal, Begur. Als 17 anys es trasllada a Barcelona on continua els estudis de piano i cant al Conservatori del Liceu. Paral·lelament debuta a les òperes *La Traviata* i *Rigoletto* de G. Verdi.

Amb 20 anys es trasllada a Madrid per seguir els estudis de cant a l'Escola Superior de Cant de Madrid. Allà de nou torna a interpretar *La Traviata* a l'Auditori Nacional de Música, a més de *El barberillo de Lavapiés*.

És convidat per la Sommer Oper Bamberg (Alemanya) per cantar *La flauta màgica* de W. A. Mozart. El 2016 es trasllada a Viena per acabar els seus estudis de cant a la Universität für Musik und darstellende Kunst amb el professor Rainer Trost. Allà debuta als papers de Bruixa de *Hänsel und Gretel* d'E. Humperdinck i el de Don Ramiro de *La Cenerentola* de G. Rossini., tots dos al Palau de Schönbrunn. Aquest mateix any és contractat per l'Arnold Schönberg Chor de Viena dirigit per Erwin Orten, interpretant diverses òperes al Theater an der Wien i a l'Òpera de Versalles.

El 2018 realitza el primer Màster Mev a Pedagogia del cant. També estudia el Màster i Interpretació de Recerca de Música Espanyola del Real Conservatorio Superior de Música de Madrid, activitat que compagina interpretant el paper solista de l'Oca del *Carmina Burana* a la producció de La Fura dels Baus i SOM Produce en gira espanyola i europea. Des del 2017 compagina la seva activitat com a cantant amb la seva tasca com a vocal coach i pianista a l'Escola de Cant MEV juntament amb José Masegosa i Julia Möller.

GABRIEL DÍAZ

Quartet vocal

Realitza la seva formació vocal dins del projecte Coro Barroc d'Andalusia i a Londres on estudia al Trinity College of Music amb el contratenor Timothy Travers-Brown, Philip Thorby i Stephen Preston.

Treballa habitualment amb orquestres com La Capella Reial de Catalunya, Choeur de Chambre de Namur, La Gran Chapelle, Els Músics de la seva Altesa, Les Ambassadeurs i Musica Saeculorum, sota la batuta de directors com Jordi Savall, Leonardo García Alarcón, Lionel Meunier, Philipp von Steinaecker o Alexis Kossenko.

Ha actuat a multitud de festivals a Espanya, Portugal, França, Anglaterra, Bèlgica, Holanda, Alemanya, Itàlia, Àustria, Suïssa, Polònia, Marroc, Mèxic, Estats Units i Perú, així com en importants sales de concert com la Cité de la Musique de París, Òpera de Montpeller, Palaix de Beaux-Arts de Brussel·les, Desingel d'Anvers, De Doelen a Rotterdam, Konzerthaus de Viena, National Theatre de Londres o la sala Nezahuacoyotl a Mèxic DF.

Destaca el rol d'Andronic de l'òpera *Tamerlano* de Haendel a l'òpera de Poznan (Polònia) amb l'orquestra francesa Les Ambassadeurs sota la direcció d'Alexis Kossenko, amb gran èxit de crítica i públic.

Ha impartit cursos per la Universitat de Màlaga, la Mostra de Música Antiga Castell d'Aracena i el Cor de la Societat Musical de Sevilla. Ha obtingut premis com el Preis der deutschen Schallplattenkritik (Premi de la crítica alemanya), el Critics Choice de Gramophone, Diapason D'or i el premi al millor enregistrament de Festclàssica.

Les seves actuacions recents inclouen un programa de cantates Haendelianes al festival d'Aix-en-Provence sota la direcció d'Enmanuelle Haïm i l'òpera *Orlando* de Haendel a la Welsh National Opera.

PABLO ACOSTA

Quartet vocal

Especialista en oratori, Lied alemany i òpera barroca, Pablo Acostaobté la titulació de cant històric a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC) treballant amb Marta Almajano o Lambert Climent i especialitzant-se en la interpretació del Lied amb Arthur Schoonderwoerd i Francisco Poyato.

Compta amb una àmplia experiència com a part integrant d'agrupacions musicals especialitzades en la interpretació de la música antiga, col·laborant activament amb grups com a Veus de l'Ayre Espanyol, Cor de Cambra del Palau de la Música de Catalunya, La Capella Reial de Madrid o Quinta Essència.

Ha cantat com a solista en alguns dels festivals més importants, destacant el Festival de Música Antiga d'Utrecht, el Bach Festival Leipzig, el Festspielhaus de Baden Baden, el Festival de Besançon/Montfaucon o el Festival de Torroella de Montgrí, sota la batuta de directors com Eduardo López Banzo, Enric Onofri, Vincent Dumestre, Gerard Lesne, Jean Tubéry, Diego Fasolis, Jean-Christophe Spinosi o Josep Vila.

Havent actuat a prestigioses sales de concert, recentment ha estat seleccionat pel Palau de la Música de Catalunya com a baix solista per a la interpretació de la integral de Cantates de Bach al costat de l'Acadèmia 1750. Ha estat membre de Generation Baroque 2014 al costat de Le Parlement de Musique i la direcció de Martin Gester.

Ha actuat com a solista interpretant música italiana del segle XVII al Centre des Arts d'Enghien les Bains (París), dirigit per Gerard Lesne, també música francesa del segle XVII sota la direcció de Vincent Dumestre al Festival Internacional de Santander, *La Passió segons Sant Joan* de J. S. Bach a Saarlouis (Alemanya), *El Messies de Haendel* al costat de l'Orquestra Simfònica de Múrcia, així com un recital de Lied dins el Festival Mas i Mas de Barcelona.

PEDRO YAGÜE

Il·luminació

S'inicia com a tècnic d'il·luminació el 1995. Ha estat cap de departament d'il·luminació i director tècnic del Teatro de la Abadía i coordinador tècnic del Festival de Almagro.

Ha col·laborat amb els directors Jaime Chávarri, José Luis Gómez, J.M. Flotats, Gerard Malla, Cèsar Oliva, Josep Carles Plaça, Àlex Rigola, John Strasberg i Ana Zamora. Com a il·luminador ha signat treballs amb José Manuel Guerra, Valentín Álvarez, Carles Alfaro i Paco Azorín.

Entre els seus dissenys d'il·luminació destaquen *Nubes*, *Visto lo visto*, *Nada... Nada*, *Pequeños paraísos i Tac Tac* (Enrique Cabrera); *Garcilaso*, *el Cortesano*, *Terrorismo* i *La ilusión* (Carlos Aladro); *Sobre Horacios y Curiacios* (Hernán Gené); *Nada es como es, sino como se recuerda* (José Luis Gómez); *Danny y Roberta* i *La señorita de Trévez* (Mariano de Paco); *El astrólogo fingido* i *La vida es sueño* (Gabriel Garbisu); *Hamelin i Urtain* (Andrés Lima); *Nada es casual III* (Rosa Manteiga y Alberto Jiménez); *Ñaque, o de piojos y actores* (J. S. Sinisterra y Carlos Rodríguez); *Trampa para pájaros* (Alonso de Santos); *MacbethLadyMacbeth* (Carles Alfaro); *Don Juan, el burlador de Sevilla* (Emilio Hernández); *El caballero* (Fefa Noia); y *Póker Flamenco* (José Antonio). Entre els seus últims treballs destaquen *La tierra* (García Yagüe), *La charca inútil* (Roberto Cerdá) i *Piedras en los bolsillos* (Hernán Gené). Amb la Compañía de Teatro Clásico ha treballat a *Adolfo Marsillach soy yo*, amb direcció de Lluís Homar; *El disfraz / Las cartas / La suerte* de Joaquina Vera, Víctor Català i Emilia Pardo Bazán, amb direcció de Íñigo Rodríguez-Claro, María Prado i Júlia Barceló; *Entremeses barrocos* de Calderón de la Barca, Bernardo de Quirós i Agustín Moreto; *El condenado por desconfiado* de Tirso de Molina, dirigit per Carlos Aladro; *Don Juan Tenorio* dirigit per Blanca Portillo o *El lindo Don Diego* dirigit per Josep Maria Mestres. Va rebre el premi ADE 2007 per *La ilusión*. Ha guanyat el premi Max en tres ocasions: per *Urtain*, *La avería* i el 2020 per *Play*.

VICENTE FUENTES

Ve u i paraula

El 1975, en acabar els estudis d'interpretació a la RESAD, és becat per la Fundació Juan March per ampliar els seus coneixements teatrals a Londres.

Investiga la veu i la paraula amb Cicely Berry (Royal Shakespeare Company), Guy Cornut i Roy Hart, les teories de les quals ha desenvolupat en les produccions més importants del Roy Hart Theatre, del qual és membre fundador. A París, participa a diversos seminaris amb Peter Brook i Jerzy Grotowski. El 1990 torna al teatre espanyol. És professor de Ve u i Llenguatge a la RESAD de Madrid. Part de la seva activitat teatral està lligada al Teatro de la Abadía. Imparteix cursos a diferents universitats europees i festivals de teatre com Avinyó, Edimburg, Almagro i Bogotà.

Amb la Compañía Nacional de Teatro Clásico ha treballat en nombroses ocasions com a assessor de vers en els muntatges: *La discreta enamorada* de Lope de Vega, *Lo fingido verdadero* de Lope de Vega, *Alma y palabra. San Juan de la Cruz*, *El príncipe constante* de Calderón de la Barca i *La comedia de maravillas* de Ramón de la Cruz i Lluís Cunillé, totes dirigides per Lluís Homar; *El burlador de Sevilla* atribuïda a Tirso de Molina amb direcció de Xavier Albertí; *Enrique VIII* y *La cisma de Inglaterra* de Calderón de la Barca, dirigit per Ignacio García; *El perro del hortelano* i *El castigo sin venganza* de Lope de Vega, *El alcalde de Zalamea* de Calderón de la Barca, *Donde hay agravios no hay celos* de Francisco de Rojas Zorrilla, *La verdad sospechosa* de Juan Ruiz de Alarcón i *La dama duende* i *La vida es sueño* de Calderón de la Barca, dirigits per Helena Pimenta; *La noche toledana* de Lope de Vega, dirigit per Carlos Marchena; *El lindo don Diego*, dirigit per Carles Alfaro o *Entremeses barrocos*, dirigit per Valenciano, Marinas, Galán i Saz; *El perro del hortelano*, *El alcalde de Zalamea*, *La moza de cántaro*, *Las manos blancas no ofenden*, *Romances del Cid*, *Las bizarrías de Belisa*, *El pintor de su deshonra*, *Don Gil de las calzas verdes* i *La estrella de Sevilla*, dirigits per Eduardo Vasco; *El curioso impertinente*, dirigit per Natalia Menéndez; *La serrana de la Vera*, dirigit per María Ruiz o *¿De cuándo acá nos vino?*, dirigido por Rafael Rodríguez, entre otros.

Empreses patrocinadores

Amb la col·laboració de

JORGE DE LA GARZA

Institucions

Finançat per

ENTRADES
TEATREGOYA.CAT

GRUPS
PROMENTRADA.COM

Informació general

EL TEMPLO VACÍO

A partir del 13 de febrer de 2024

Horaris

Dimarts a dissabte 20 h

Diumenges 17.30 h

Preus

A partir de 19 € (consulteu descomptes especials)

Venda d'entrades

Taquilla Teatre Romea - www.teatreromea.cat

Preus especials per a grups a Promentrada

www.promentrada.com

T. 93 309 70 04

Contacte de premsa

Xavi Lleyda, Anna Pérez i Marcel Clement

93 309 75 38 - premsa@focus.cat

Material de premsa a focus.cat/teatre/#premsa

Molt més a

Comparteix la teva experiència amb el hashtag **#EITemploVacío** i etiqueta **@Teatre_Romea**

informació general